

Článek 3.

Dovoz a zasilání jedno- a dvoukorunových bankovek Rakousko-uherské banky do území Československého státu je zakázán. Cestujícím do tohoto území se dovoluje vézt s sebou v těchto bankovkách jen množství obnos 50 K nepřesahující.

Článek 4.

Peněžní ústavy smějí vydávat akreditivy do ciziny na cizí měnu jenom se svolením Československé devisoré ústředny, pokud jde o obnosy do 1000 franků.

Článek 5.

Každý obyvatel Československé republiky jest povinen do 14 dnů po účinnosti tohoto nařízení nabídnouti cizí valuty a cenné papíry znějící na franky, libry šterlinků, dolary, liry, holandské zlaté, bulharské a rumunské lvy československé devisoré ústředně ku koupi za kurs, který ústředna tato určí. Prokáže-li, že valuty tyto zapůjčil Československé republice ve smyslu zákona ze dne 25. února 1919, č. 88 Sb. z. a n., jest od této nabídky osvobozen.

Ti, kdož mají pohledávky v cizině z doby válečné i předválečné, jsou povinni je ohlásiti Československé devisoré ústředně do 8 dnů ode dne účinnosti tohoto nařízení aneb do 8 dnů po vzniku pohledávky.

Článek 6.

Kdo překročí ustanovení čl. 1., 2., 3. a 4., dopouští se přečinu a bude potrestán pokutou do 30.000 K aneb vězením do 6 měsíců senáty zřízenými dle čl. III., § 5. cís. nařízení ze dne 16. března 1917, z. ř. č. 124. Trest vězení nelze přeměnit na pokutu; obnosy nad dovolenou míru nalezené propadají ve prospěch státu. Peněžní ústavy ručí za pokuty uložené jich úředníkům.

Článek 7.

Kdo nesplní povinnosti v čl. 5. uložené, bude trestán pokutou do 5000 K nebo vězením do 1 roku senáty zřízenými dle čl. III., § 5. cís. nařízení ze dne 16. března 1917, z. ř. č. 124. Valuty a pohledávky v cizině mohou býti prohlášeny za propadlé ve prospěch státu.

Článek 8.

Výkon tohoto nařízení ukládá se ministru financí.

Článek 9.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Švehla v. r. v zastoupení min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Habrman v. r.

Staněk v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Soukup v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Klofáč v. r.

Čís. 114.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 6. března 1919,

jímž se mění ustanovení o obmezení výplaty vkladů u peněžních ústavů.

Na základě zákona z 25. února 1919, čís. 84 Sb. z. a n., ze nařizuje:

§ 1.

Obmezení co do přijímání a výplaty vkladů peněžních ústavů, zavedené nařízením ministra financí ze dne 25. února 1919, č. 86 Sb. z. a n., mění se takto:

Peněžní ústavy smějí od 10. března 1919 přijímat vklady. Pro vklady učiněné před 1. březnem 1919 zavádějí se do 24. března 1919 včetně tato obmezení:

a) ze vkladů na vkladní knížky a běžné účty smějí peněžní ústavy vypláceti vkladatelům týdně nejvýše 15 procent vkladů ze dne 28. února 1919;

b) jde-li o vybrání vkladu, aby mohly býti vyplaceny mzdy, platy zřízenců a úředníků, podpory nemocenské, nájemné a pachtovné, premie pojišťovací, daně a dávky veřejné, je možno jíti i nad obmezení odst. a), musí však majitel vkladu předložiti průkaz, že požadovaná částka jest k tomuto účelu určena a že ji tak bude použito.

Výplaty pod a) a b) uvedené nesmí úhrnem převyšovati 50 procent vkladu z 28. února 1919.

§ 2.

Vklady učiněné počínajíc 10. březnem 1919 jsou volny.

§ 3.

Od 25. března 1919 platí ustanovení čl. 10. nařízení ze dne 4. března 1919, č. 110 Sb. z. a n.

§ 4.

Peněžní ústavy nesmějí snížit pod míru platnou do 26. února 1919 úrokovou sazbu ze vkladů, pokud nařízením ze dne 4. března 1919, č. 110 Sb. z. a n., a tímto nařízením výplata jest obmezena.

§ 5.

Překročení tohoto nařízení tresce se pokutou do 5000 K nebo vězením do tří měsíců. Za zaplacení pokuty uložené úředníku ručí ústav. Trest vězení nelze přeměnit na pokutu.

§ 6.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením pověřuje se ministr financí.

Švehla v. r. v zastoupení min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Habrman v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Soukup v. r.

Staněk v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Winter v. r.

Stříbrný v. r.